

SMĚRNICE RADY 94/33/ES

ze dne 22. června 1994

o ochraně mladistvých pracovníků

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 118a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy³,

vzhledem k tomu, že článek 118a Smlouvy stanoví, že Rada přijímá směrnice určující minimální požadavky na podporu zlepšování zejména pracovního prostředí a k zabezpečení vyšší úrovně ochrany bezpečnosti a zdraví pracovníků;

vzhledem k tomu, že podle uvedeného článku by tyto směrnice neměly ukládat žádná správní, finanční ani právní omezení bránící zakládání a rozvoji malých a středních podniků;

vzhledem k tomu, že Charta Společenství o základních sociálních právech pracovníků, kterou na zasedání Evropské rady ve Štrasburku dne 9. prosince 1989 přijaly hlavy států a předsedové vlád jedenácti členských států, uvádí zejména v bodech 20 a 22:

„20. Aniž jsou dotčeny předpisy, které jsou pro mladistvé příznivější, zejména předpisy zajišťující jejich přípravu na povolání pomocí odborného vzdělávání, a s výhradou odchylek omezených na některé lehké práce, nesmí být minimální věk pro vstup do práce nižší než věk skončení povinné školní docházky a v žádném případě nižší než 15 let;

22. Musí být přijata nezbytná opatření s cílem upravit předpisy pracovního práva platné pro mladistvé, aby odpovídaly požadavkům na jejich vývoj a potřebám jejich odborného vzdělávání a přístupu k zaměstnání.

¹ Úř. věst. č. C 84, 4. 4. 1992, s. 7.

² Úř. věst. č. C 313, 30. 11. 1992, s. 70.

³ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 1992 (Úř. věst. č. C 21, 25. 1. 1993, s. 167). Společný postoj Rady ze dne 23. listopadu 1993 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 9. března 1994 (Úř. věst. č. C 91, 28. 3. 1994, s. 89).

Zejména musí být omezena délka pracovní doby pracovníků mladších osmnácti let, aniž by bylo možné toto omezení obejít odvoláním se na práci přesčas, a zakázána noční práce, s výjimkou některých zaměstnání stanovených ve vnitrostátních právních předpisech.“;

vzhledem k tomu, že je vhodné brát v úvahu zásady Mezinárodní organizace práce týkající se ochrany mladistvých pracovníků, včetně zásad týkajících se minimálního věku pro vstup do zaměstnání nebo do práce;

vzhledem k tomu, že ve svém usnesení o práci dětí⁴ shrnuje Evropský parlament různá hlediska práce mladistvých a zejména zdůrazňuje účinky na zdraví, bezpečnost a tělesný a duševní vývoj a trvá na nezbytnosti přijmout směrnici, která bude harmonizovat vnitrostátní právní předpisy v této oblasti;

vzhledem k tomu, že článek 15 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti práce a ochrany zdraví zaměstnanců úprávi⁵ stanoví, že zvláště ohrožené rizikové skupiny musí být chráněny proti nebezpečím, která je zvláště ohrožují;

vzhledem k tomu, že za zvláště rizikové skupiny je třeba považovat děti a dospívající a že je třeba přijmout opatření týkající se jejich bezpečnosti a zdraví;

vzhledem k tomu, že zranitelnost dětí vyžaduje, aby členské státy zakázaly jejich práci a zajistily, aby minimální věk pro vstup do zaměstnání nebo práce nebyl nižší než věk skončení povinné školní docházky stanovené vnitrostátními právními předpisy a v žádném případě nižší než 15 let; že odchylky od zákazu práce dětí se připouštějí pouze ve zvláštních případech a za podmínek stanovených touto směrnicí; že za žádných okolností se tyto odchylky nesmějí dotknout pravidelné školní docházky a práva na vzdělávání;

vzhledem k tomu, že zvláštní povaha přechodu z dětství do dospělosti vyžaduje přesnou právní úpravu a ochranu práce dospívajících;

vzhledem k tomu, že všichni zaměstnavatelé musí mladistvým zaručit pracovní podmínky přizpůsobené jejich věku;

vzhledem k tomu, že zaměstnavatelé musí přijmout opatření nezbytná na ochranu bezpečnosti a zdraví mladistvých na základě hodnocení rizik pro mladistvé spojených s jejich prací;

vzhledem k tomu, že členské státy musí mladistvé chránit proti zvláštním rizikům vyplývajícím z nedostatku zkušeností, neznalosti stávajících nebo možných rizik, nebo jejich nezralosti;

vzhledem k tomu, že členské státy musí zakázat práci mladistvých v případě prací stanovených touto směrnicí;

⁴ Úř. věst. č. C 190, 20. 7. 1987, s. 44.

⁵ Úř. věst. č. L 183, 29. 6. 1989, s. 1.

vzhledem k tomu, že pracovní podmínky mladistvých může zlepšit přijetí přesných minimálních požadavků na úpravu pracovní doby;

vzhledem k tomu, že maximální délka pracovní doby mladistvých musí být přísně omezena a noční práce mladistvých musí být zakázána, s výjimkou některých zaměstnání stanovených vnitrostátními právními předpisy;

vzhledem k tomu, že by členské státy měly přijmout vhodná opatření, aby se pracovní doba dospívajících, kteří plní školní docházku, nedotkla jejich schopnosti využívat poskytovanou školní výuku;

vzhledem k tomu, že čas, jež věnují vzdělávání mladistvých, kteří pracují v rámci střídavého systému teoretického a praktického vzdělávání nebo v rámci stáže v podniku, musí být započítán jako pracovní doba;

vzhledem k tomu, že k zajištění své bezpečnosti a ochrany zdraví musí mít mladiství nárok na minimální dobu odpočinku (denní, týdenní a roční) a přiměřené přestávky v práci;

vzhledem k tomu, že pokud jde o dobu odpočinku v týdnu, je nutné řádně přihlídnout k různorodosti kulturních, etnických, náboženských a jiných činitelů v členských státech; že zvláště přísluší členskému státu, aby s konečnou platností rozhodl, zda a v jaké míře má být neděle součástí doby odpočinku v týdnu;

vzhledem k tomu, že vhodná pracovní zkušenost může přispět k dosažení cíle připravit mladistvé na pracovní a společenský život dospělých za předpokladu, že se vyloučí jakékoli ohrožení jejich bezpečnosti, zdraví a vývoje;

vzhledem k tomu, že se některé odchylky od zákazů a omezení stanovených touto směrnicí mohou jevit pro určité činnosti nebo zvláštní situace nevyhnutelné, avšak jejich uplatňování se nesmí dotknout zásad zavedeného systému ochrany;

vzhledem k tomu, že tato směrnice představuje konkrétní příspěvek k vytvoření sociálního rozměru vnitřního trhu;

vzhledem k tomu, že provedení systému ochrany stanoveného touto směrnicí vyžaduje, aby členské státy zavedly systém účinných a přiměřených opatření;

vzhledem k tomu, že provedení některých ustanovení této směrnice působí jednomu členskému státu zvláštní obtíže pro jeho systém ochrany mladistvých v práci; že je tedy vhodné připustit, že tento členský stát nemusí po určitou dobu dotčená opatření zavádět,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

ODDÍL I

Článek 1

Účel

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zákaz práce dětí.

Zajistí za podmínek stanovených touto směrnicí, aby minimální věk pro přijetí do zaměstnání nebo práce nebyl nižší než minimální věk skončení povinné školní docházky stanovené vnitrostátními právními předpisy a v žádném případě nižší než patnáct let.

2. Členské státy zajistí, aby práce dospívajících byla přísně upravena a chráněna podle podmínek stanovených touto směrnicí.

3. Členské státy obecně zajistí, aby všichni zaměstnavatelé zaručovali mladistvým pracovní podmínky odpovídající jejich věku.

Zajistí, aby mladiství byli chráněni proti hospodářskému zneužívání a proti jakékoli práci, která by mohla škodit jejich bezpečnosti, zdraví nebo tělesnému, duševnímu, morálnímu nebo společenskému vývoji nebo ohrozit jejich vzdělávání.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na všechny osoby mladší 18 let, které uzavřely pracovní smlouvu nebo jsou v pracovním poměru, které upravuje právo některého členského státu nebo které se tímto právem řídí.

2. Členské státy mohou právními nebo správními předpisy stanovit, že se tato směrnice nevztahuje v mezích a za podmínek, které stanoví právní nebo správní předpisy, na příležitostné nebo krátkodobé práce zahrnující

- a) domácí službu v soukromé domácnosti, nebo
- b) práci v rodinném podniku považovanou za práci, která neškodí mladistvým, neohrožuje je ani pro ně není nebezpečná.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se:

- a) „mladistvými“ rozumějí všechny osoby mladší osmnácti let uvedené v čl. 2 odst. 1;
- b) „děťmi“ rozumějí všichni mladiství, kteří nedosáhli věku patnácti let nebo kteří stále plní povinnou školní docházku uloženou vnitrostátními právními předpisy.
- c) „dospívajícími“ rozumějí všichni mladiství starší než patnáct let ale mladší než osmnáct let, kteří již neplní povinnou školní docházku uloženou vnitrostátními právními předpisy.
- d) „lehkými pracemi“ rozumějí jakékoli práce, které vzhledem k vlastní povaze úkolů, které zahrnují, a zvláštním podmínkám, za kterých jsou tyto úkoly prováděny,
 - i) nemohou škodit bezpečnosti, zdraví ani vývoji dítěte, a
 - ii) nemohou ohrozit jeho pravidelnou školní docházku, jeho účast v programech přípravy na povolání nebo vzdělávacích programech schválených příslušným orgánem ani jeho schopnost využívat poskytovanou školní výuku;
- e) „pracovní dobou“ rozumí jakákoli doba, během které je mladistvý v souladu s právními předpisy nebo zvyklostmi v práci k dispozici zaměstnavateli a vykonává činnost nebo své povinnosti;
- f) „dobou odpočinku“ rozumí jakákoli doba, která není pracovní dobou.

Článek 4

Zákaz práce dětí

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zákaz práce dětí.
2. S ohledem na cíle uvedené v článku 1 mohou členské státy právními nebo správními předpisy stanovit, že se zákaz práce dětí nevztahuje na
 - a) děti, které vykonávají činnosti uvedené v článku 5;
 - b) děti ve věku nejméně čtrnáct let, které pracují v rámci střídavého vzdělávacího systému nebo v rámci stáže v podniku, pokud je tato práce vykonávána za podmínek stanovených příslušným orgánem;
 - c) děti ve věku nejméně čtrnáct let, které vykonávají lehké práce jiné, než které jsou uvedeny v článku 5; lehké práce jiné, než které jsou uvedeny v článku 5, mohou vykonávat i děti ve věku třináct let, avšak po omezený počet hodin týdně a pouze druhy práce vymezené vnitrostátními právními předpisy.

3. Členské státy, které využijí možnosti uvedené v odst. 2 písm. c), určí při dodržení ustanovení této směrnice pracovní podmínky vztahující se na uvedené lehké práce.

Článek 5

Kulturní a obdobné činnosti

1. Zaměstnávání dětí pro vystupování v kulturních, uměleckých, sportovních nebo reklamních činnostech podléhá získání předběžného povolení vydaného příslušným orgánem pro každý jednotlivý případ.

2. Členské státy určí právními nebo správními předpisy pracovní podmínky dětí v případech uvedených v odstavci 1 a podrobnosti řízení o vydání předběžného povolení za podmínky, že činnosti

- i) nemohou škodit bezpečnosti, zdraví ani vývoji dítěte, a
- ii) nemohou ohrozit jeho pravidelnou školní docházku, jeho účast v programech přípravy na povolání nebo programech pro odborné vzdělávání schválených příslušným orgánem ani jeho schopnost využívat poskytované školní výuky.

3. Odchylně od postupu stanoveného v odstavci 1 mohou členské státy právními nebo správními předpisy povolit za podmínek, které stanoví, zaměstnávání dětí pro vystupování v kulturních, uměleckých, sportovních nebo reklamních činnostech pro děti, které dosáhly třinácti let.

4. Členské státy, které upravují zvláštní schvalovací systém týkající činností dětí v modelingových agenturách, mohou tento systém zachovat.

ODDÍL II

Článek 6

Obecné povinnosti zaměstnavatele

1. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 1, přijme zaměstnavatel opatření nezbytná pro ochranu bezpečnosti a zdraví mladistvých a vezme při tom zejména v úvahu zvláštní rizika uvedená v čl. 7 odst. 1.

2. Zaměstnavatel provede opatření stanovená v odstavci 1 na základě vyhodnocení rizik pro mladistvé v souvislosti s jejich prací.

Vyhodnocení musí být provedeno před tím, než mladistvý zahájí práci a při každé zásadní změně pracovních podmínek a musí se zaměřit zejména na

- a) vybavení a uspořádání pracoviště a pracovního místa,
- b) povahu, stupeň a dobu expozice fyzikálním, biologickým a chemickým činitelům,
- c) uspořádání, výběr a používání pracovních pomůcek, zejména činitelů, strojních zařízení, přístrojů a strojů, a zacházení s nimi,
- d) uspořádání pracovních postupů a průběhu práce a jejich vzájemné působení (organizaci práce),
- e) úroveň vzdělávání a informování mladistvých.

Pokud toto hodnocení ukáže, že existuje riziko pro bezpečnost, tělesné nebo duševní zdraví nebo vývoj mladistvých, musí být pravidelně zajištěno bezplatné a odpovídající vyšetření a dohled nad zdravotním stavem, aniž je dotčena směrnice 89/391/EHS.

Bezplatné vyšetření a dohled nad zdravotním stavem mohou tvořit součást státního systému zdravotní péče.

3. Zaměstnavatel informuje mladistvé o možných rizicích a o všech opatřeních přijatých v oblasti bezpečnosti a zdraví mladistvých.

O možných rizicích a o všech opatřeních přijatých v oblasti bezpečnosti a zdraví dětí dále informuje zákonné zástupce dětí.

4. Zaměstnavatel spojí ochranné a preventivní služby uvedené v článku 7 směrnice 89/391/EHS s plánováním, uplatňováním a kontrolou podmínek bezpečnosti a zdraví v oblasti práce mladistvých.

Článek 7

Zranitelnost mladistvých – Zákazy práce

1. Členské státy zajistí, aby byli mladiství chráněni před zvláštními riziky pro bezpečnost, zdraví a vývoj, které jsou důsledkem jejich nedostatku zkušeností, neznalosti stávajících nebo možných rizik nebo jejich nezralosti.

2. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 1, zakázají proto členské státy práci mladistvých v případě prací, které

- a) objektivně přesahují jejich tělesné nebo duševní schopnosti;
- b) zahrnují škodlivou expozici karcinogenům, toxickým činitelům, činitelům, které způsobují poškození dědičných vlastností, které mají škodlivé účinky na plod v těle matky nebo které mají jakýkoli jiný chronický škodlivý účinek na lidské zdraví;
- c) zahrnují škodlivou expozici záření;

- d) představují rizika úrazů, u kterých můžeme předpokládat, že mladiství toto riziko vzhledem k nedostatku smyslu pro bezpečnost nebo nedostatku zkušeností nebo vzdělání nemohou rozeznat nebo předvídat; nebo
- e) ohrožují zdraví z důvodu mimořádné zimy nebo tepla, hluku nebo vibrací.

Práce, které mohou představovat zvláštní rizika pro mladistvé ve smyslu odstavce 1, zahrnují zejména

- práce, při kterých dochází ke škodlivé expozici fyzikálním, biologickým a chemickým činitelům uvedeným v části I přílohy, a
- postupy a práce uvedené v části II přílohy.

3. Členské státy mohou právními nebo správními předpisy povolit pro dospívající odchylky od odstavce 2, pokud jsou nezbytné pro jejich odborné vzdělávání a za podmínky, že ochrana jejich bezpečnosti a zdraví bude zajištěna tím, že práce budou vykonávány pod dohledem příslušné osoby ve smyslu článku 7 směrnice 89/391/EHS a s výhradou zajištění ochrany poskytované uvedenou směrnicí.

ODDÍL III

Článek 8

Pracovní doba

1. Členské státy, které využijí možnosti uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. b) nebo c), přijmou opatření nezbytná pro omezení pracovní doby dětí

- a) na osm hodin denně a čtyřicet hodin týdně pro děti, které pracují v rámci střídavého vzdělávacího systému nebo v rámci stáže v podniku;
- b) na dvě hodiny ve vyučovací den a na dvanáct hodin týdně pro práce vykonávané během školního období mimo hodiny školní výuky, pokud je právní předpisy nebo zvyklosti nezakazují;

denní pracovní doba nesmí v žádném případě přesáhnout sedm hodin; toto omezení lze změnit na osm hodin pro děti, které dosáhly věku patnáct let;

- c) na sedm hodin denně a třicet pět hodin týdně pro práce vykonávané po dobu nejméně jednoho týdne, kdy není školní výuka; tato omezení lze změnit na osm hodin denně a čtyřicet hodin týdně pro děti, které dosáhly věku patnáct let;
- d) na sedm hodin denně a třicet pět hodin týdně pro lehké práce vykonávané dětmi, které již neplní povinnou školní docházku uloženou vnitrostátními právními předpisy.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro omezení pracovní doby dospívajících na osm hodin denně a čtyřicet hodin týdně.
3. Čas věnovaný vzdělávání mladistvého, který pracuje v rámci střídavého vzdělávacího systému nebo v rámci stáže v podniku, se zahrnuje do pracovní doby.
4. Je-li mladistvý zaměstnán více zaměstnavateli, pracovní dny a pracovní hodiny se sčítají.
5. Členské státy mohou právními nebo správními předpisy povolit odchylky od odst. 1 písm. a) a odstavce 2 buď jako výjimku, nebo pokud pro to jsou objektivní důvody.

Členské státy určí právními nebo správními předpisy podmínky, omezení a podrobnosti zavádění těchto odchylek.

Článek 9

Noční práce

1. a) Členské státy, které využijí možnosti uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. b) nebo c), přijmou opatření nezbytná pro zákaz práce dětí mezi dvacátou hodinou a šestou hodinou.
b) Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zákaz práce dospívajících buď mezi dvacátou druhou hodinou a šestou hodinou, nebo mezi dvacátou třetí hodinou a sedmou hodinou.
2. a) Členské státy mohou právními nebo správními předpisy povolit práci dospívajících během zakázané doby noční práce podle odst. 1 písm. b) pro zvláštní odvětví činnosti.

V tomto případě členské státy přijmou vhodná opatření, aby zajistily, že dospívající je pod dohledem dospělého, pokud je tento dohled pro ochranu dospívajícího nezbytný.

- b) Uplatní-li se písmeno a), zůstává práce i nadále zakázána mezi půlnocí a čtyřmi hodinami.

Členské státy však mohou právními nebo správními předpisy povolit práci dospívajících během doby zákazu noční práce, pokud to vyžadují objektivní důvody a za podmínky, že dospívajícím bude poskytnuta náhradou vhodná doba odpočinku a že nebudou zpochybněny cíle stanovené v článku 1, v těchto případech:

- práce vykonávané v odvětví námořní dopravy nebo rybolovu,
- práce vykonávané v ozbrojených silách nebo u policie,
- práce vykonávané v nemocnicích nebo obdobných zařízeních,

– kulturní, umělecké, sportovní nebo reklamní činnosti.

3. Před případným přidělením na noční práci a poté v pravidelných odstupech mají dospívající nárok na bezplatné lékařské vyšetření a vyšetření jejich způsobilosti, ledaže má práce během zákazu noční práce výjimečnou povahu.

Článek 10

Doba odpočinku

1. a) členské státy, které využijí možnosti uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. b) nebo c), přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby děti měly za každých dvacet čtyři hodin nárok na nepřetržitý odpočinek alespoň čtrnácti hodin.
- b) členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby dospívající měli za každých dvacet čtyři hodin nárok na nepřetržitý odpočinek alespoň dvanácti hodin.

2. členské státy přijmou nezbytná opatření, aby za každých sedm dní

– děti, vůči kterým využily možnosti uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. b) nebo c), a

– dospívající

měli nárok na odpočinek alespoň dvou dnů, pokud možno následujících po sobě.

Z technických nebo organizačních důvodů může být minimální doba odpočinku snížena, ale v žádném případě nesmí být kratší než třicet šest po sobě následujících hodin.

Minimální doba odpočinku uvedená v prvním a druhém pododstavci zpravidla zahrnuje neděli.

3. členské státy mohou právními nebo správními předpisy stanovit, že minimální doba odpočinku uvedená v odstavcích 1 a 2 může být přerušována u činností, které se vyznačují dělenými nebo krátkými pracovními obdobími během dne.

4. členské státy mohou právními nebo správními předpisy pro dospívající stanovit odchylky od odst. 1 písm. b) a odstavce 2, pokud to vyžadují objektivní důvody a za podmínky, že bude dospívajícím poskytnuta náhradou vhodná doba odpočinku a že nebude zpochybněn účel stanovený v článku 1, v těchto případech:

- a) práce vykonávané v odvětví námořní dopravy nebo rybolovu,
- b) práce vykonávané v ozbrojených silách nebo u policie,
- c) práce vykonávané v nemocnicích nebo obdobných zařízeních,
- d) práce vykonávané v zemědělství,

- e) práce vykonávané v odvětví cestovního ruchu nebo v odvětví hotelů, restaurací a kaváren,
- f) činnosti, kde se vyznačují dělenými pracovními obdobími během dne.

Článek 11

Roční odpočinek

Členské státy, které využívají možnosti uvedené v čl. 4 odst. 2) písm. b) nebo c), dbají, aby období, ve kterém se nevykonává žádná práce, bylo podle možností zahrnuto do školních prázdnin dětí, které plní povinnou školní docházku podle vnitrostátních právních předpisů.

Článek 12

Přestávky v práci

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby mladiství, pokud jejich denní pracovní doba přesahuje čtyři a půl hodiny, měli nárok na přestávku alespoň třicet minut, pokud možno po sobě následujících.

Článek 13

Práce dospívajících v případě vyšší moci

Členské státy mohou právními nebo správními předpisy povolit odchylky od čl. 8 odst. 2, od čl. 9 odst. 1 písm. b), od čl. 10 odst. 1 písm. b) a v případě práce dospívajících od článku 12 pro práce vykonávané za okolností uvedených v čl. 5 odst. 4 směrnice 89/391/EHS, za podmínky, že jsou tyto práce dočasné a nesnesou odkladu, že dospělí pracovníci nejsou k dispozici a že dospívajícím budou poskytnuty odpovídající náhradní doby odpočinku ve lhůtě tří týdnů.

ODDÍL IV

Článek 14

Opatření

Každý členský stát určí veškerá nezbytná opatření, která se uplatní v případě nedodržení předpisů přijatých k provedení této směrnice; tato opatření musí být účinná a přiměřená.

Článek 15

Úpravy přílohy

Ryze technické úpravy přílohy související s technickým pokrokem, se změnami v mezinárodních předpisech nebo specifikacích nebo poznatcích v oblasti působnosti této směrnice se přijímají postupem podle článku 17 směrnice 89/391/EHS.

Článek 16

Ustanovení o nesnížení úrovně ochrany

Aniž je dotčeno právo členských států na rozvoj, s ohledem na vývoj okolností, různých předpisů v oblasti ochrany mladistvých, pokud jsou dodržovány minimální požadavky stanovené touto směrnicí, neodůvodňuje provádění této směrnice snížení obecné úrovně ochrany mladistvých.

Článek 17

Závěrečná ustanovení

- 1 a) Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 22. června 1996 nebo zajistí, aby nejpozději k tomuto dni sociální partneři zavedli nezbytná opatření prostřednictvím dohod, přičemž členské státy musí přijmout všechna opatření, aby mohly kdykoli zaručit výsledky stanovené touto směrnicí.
- b) Po dobu čtyř let ode dne uvedeného v písmenu a) není Spojené království povinno provádět čl. 8 odst. 1 písm. b) prvního pododstavce, pokud jde o ustanovení o maximální týdenní pracovní době, a čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 1 písm. b) a odst. 2.

Komise předloží zprávu o účincích tohoto ustanovení.

Rada rozhodne za podmínek stanovených Smlouvou, zda má být výše uvedené období prodlouženo.

- c) Členské státy o nich neprodleně uvědomí Komisi.

2. Opatření podle odstavce 1 přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijaly nebo přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

4. Každých pět let předloží členské státy Komisi zprávu o praktickém provádění této směrnice a uvede stanoviska sociálních partnerů.

Komise o tom uvědomí Evropský parlament, Radu a Hospodářský a sociální výbor.

5. Komise podává pravidelně Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o provádění této směrnice s ohledem na odstavce 1, 2, 3 a 4.

Článek 18

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Lucemburku dne 22. června 1994.

Za Radu
předseda
E. YIANNPOULOS

PŘÍLOHA

Nevyčerpávající seznam činitelů, postupů a prací

(Čl. 7 odst. 2 druhý pododstavec)

I. Činitelé

1. Fyzikální činitele

- a) Ionizující záření
- b) Práce v atmosféře se zvýšeným tlakem, například v tlakových kontejnerech, potápění.

2. Biologické činitele

- a) Biologičtí činitelé skupin 3 a 4 ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice Rady 90/679/EHS ze dne 26. listopadu 1990 o ochraně pracovníků před riziky spojenými s expozicí biologickým činitelům při práci (sedmá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS)¹.

3. Chemické činitele

- a) Látky a přípravky, které jsou podle směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek² a směrnice Rady 87/379/EHS ze dne 7. června 1988 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků³ klasifikované jako toxické (T), vysoce toxické (Tx), žíravé (C) nebo výbušné (E);
- b) Látky a přípravky, které jsou podle směrnic 67/548/EHS a 88/379/EHS klasifikované jako zdraví škodlivé (Xn) a jsou označeny jedním nebo více z těchto označení rizikovosti:
 - nebezpečí velmi vážných nevratných účinků (R 39),
 - možné nebezpečí nevratných účinků (R 40),
 - může vyvolat senzibilizaci při vdechování (R 42),
 - může vyvolat senzibilizaci při styku s kůží (R 43),

¹ Úř. věst. č. L 374, 31. 12. 1990, s. 1.

² Úř. věst. č. 196, 16. 8. 1967, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 93/679/EHS (Úř. věst. č. L 268, 29. 10. 1993, s. 71.

³ Úř. věst. č. L 187, 16. 7. 1988, s. 14. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 93/18/EHS (Úř. věst. č. L 104, 29. 4. 1993, s. 46.

- může vyvolat rakovinu (R 45),
 - může způsobit poškození dědičných vlastností (R 46),
 - při dlouhodobé expozici nebezpečí vážného poškození zdraví (R 48),
 - může poškodit reprodukční schopnost (R 60),
 - může poškodit plod v těle matky (R 61);
- c) Látky a přípravky klasifikované podle směrnic 67/548/EHS a 88/379/EHS jako dráždivé (Xi) a s jedním nebo více z těchto označení rizikovosti:
- extrémně hořlavý (R 12),
 - může vyvolat senzibilizaci při vdechování (R 42),
 - může vyvolat senzibilizaci při styku s kůží (R 43),
- d) Látky a přípravky uvedené v čl. 2 písm. c) směrnice Rady 90/394/EHS ze dne 28. června 1990 o ochraně pracovníků před riziky spojenými s expozicí karcinogenům při práci (šestá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS⁴)
- e) Olovo a jeho sloučeniny, pokud příslušní činitelé mohou být vstřebány lidským organismem;
- f) Azbest.

II. Postupy a práce

1. Pracovní postupy uvedené v příloze I směrnice 90/394/EHS.
2. Výroba a manipulace se zařízeními, ohňostroji a jinými předměty obsahujícími výbušniny.
3. Práce s divokými nebo jedovatými zvířaty.
4. Porážení zvířat na jatkách.
5. Práce zahrnující zacházení se zařízením na výrobu, skladování nebo používání stlačených, zkapalněných nebo rozpuštěných plynů.
6. Práce s vanami, tanky, nádržemi nebo demižóny obsahujícími chemické činitele uvedené v bodě 1.3.
7. Práce spojené s rizikem zhroucení konstrukcí.

⁴ Úř. věst. č. L 196, 26. 7. 1990, s. 1.

8. Práce spojené s nebezpečím elektrického vysokého napětí.
9. Práce, jejichž tempo je vnucené strojním zařízením a které jsou odměňovány podle výsledků.